

«Я надзвичайно щасливий, що Господь допоміг

нам побудувати святиню, утвердитися у вірі,

перенести терпіння, скорботи, зневаги.

Нас Господь покликав звести Йому Дім -

Дім Молитви, і ми виконали

Його святе діло на віки вічні»

о. Йосиф Дорошевич

«Тут церковні дзвони не дзвонять а виграють малиновим співом. Свічки, воскові вогники, горять, світяться, тихо потріскуючи. Хористи не просто співають, а співають натхненно та піднесено, сплітаючи у вінок співу славу Божу. Вчителі не просто навчають, а життєдайним словом засівають в юні душі віру в свої сили, любов до людей, батьків, рідної землі, рідної мови. Парафіяни щирі, побожні, душевні, шляхетні, люблячі, щедрі, працьовиті, добрі господарі, очі яких випромінюють тепло та любов до Бога і ближніх. Ангельські голоси, ангельська доброта, ангельський спів – це все про наших парафіян. Якщо про село – то чарівне, якщо про полонини – то мальовничі, смарагдові, з пахучими травами і медовими квітами, якщо про гори - то з цілющим запахом. Задумливі, коштовні, сором'язливі, ніжні, вишукані, благородні, улюбленці сонця, оксамитові, витончені, махрові помпони – це все про квіти, ніжні прекрасні творіння Всевишнього, що вражають своєю досконалістю та неповторністю ароматів. Дерева тут не просто дерева, а особливі, суворі з ажурними кронами, міцні велетні, ніжні, сором'язливі, шпилясті, тонкі, розлогі, серцелисті, сріблясті. А з якою любов'ю та теплотою згадує отець Йосиф про своїх шкільних товаришів, про друзів по семінарії та описує посівачів ниви Христової, духовних братів – святих отців, що стали лікарями людських душ.

Немає вже багатьох згаданих установ нашого міста. Та залишилася історія про них, бо там проходило трудове життя наших моршинців, які ще вчора творили спільно з нами, а сьогодні відійшли в оселі Творця Небесного.

Тільки людина світлої душі, люблячого серця, великого розуму, здатна відтворити в такий спосіб гармонію нашого земного життя, такого не простого, багатогранного, суперечливого та цікавого. Дякуємо Вам отче, за цей вияв любові до ближніх нас, ваших парафіян, що допомагали нам усім спільно творити добро на землі. Мало українство Нестора Літописця, маємо віднині свого місцевого отця Йосифа-Літописця. І хай Всевишній воздасть Вам сторицею та нагородить ще довгими творчими змістовними роками земного життя.» - так у своєму відгуку про книгу «На зламі віків» пише

краєзнавець, громадський діяч, парафіянин Богдан Сидорак.

З нагоди 30-річчя відкриття Храму Покрови Божої Матері в м. Моршині у світлиці Православної Церкви України Покрови Божої Матері відбулася презентація книги «На зламі віків», автором якої є настоятель храму митрофорний протоієрей о.Йосиф Дорошевич.

Презентація відбулася у затишній атмосфері, за присутності секретаря Дрогобицько - Самбірської єпархії протоієрея Андрія Безушко, міського голови міста Моршина Руслана Ільницького, першого заступника міського голови Юрія Янківа, начальника управління соціально-гуманітарної політики Моршинської міської ради Тетяни Левкович, парафіян церкви та запрошених гостей Миколи Кмітя, Богдана Сидорака, Олега Муски, Миколи Зелінського.

Основним джерелом написання книги стали спогади автора - настоятеля храму о. Йосифа. Книга складається з 35 новел, з приміток від автора, іменного, географічного показчиків та показчика назв, має багатий ілюстраційний матеріал. Чорно-білі і кольорові фотографії свідчать про багату історію моршинської парафії. Родзинкою книги став стиль написання о. Йосифа, а саме не сухі факти, а багатий на епітети та різноманітні звороти текст. Цікавим є те, що з побудовою та «життям» храму переплітаються долі сотні людей. Це і видатні постаті жителів міста і звичайні пересічні мешканці, але кожен з них зробив свій особистий, посильний внесок у становлення та розвиток православної парафії. Книга стане своєрідним духовним скарбом та історичним надбанням для моршинської громади.

Прес-служба єпархії

{joomplucat:455 limit=8}